

ارتباط پره‌اکلامپسی با تماس زن با آنتی‌ژن‌های اسپرم همسر

اشرف کاظمی*

Sperm exposure and development of preeclampsia

A Kazemi

پذیرش: ۸۶/۹/۲۴

دریافت: ۸۵/۱۱/۱۹

*Abstract

Backgrounds: It is proposed that the excessive immunological response of mother to fetoplacental unit follows by preeclampsia.

Objective: To investigate whether the sperm exposure can reduce the incidence of preeclampsia by increased tolerance of mother to semen antigens.

Methods: This was a prospective cohort study carried out on Iranian primigravid women receiving prenatal care at health clinics of hospitals affiliated to Isfahan University of Medical Sciences in 2006. The study population was divided into two groups marked as sperm-exposed group (n= 143) and non-exposed group (n=250). The data were collected using a questionnaire including information such as time interval between the beginning of sexual contact and conception, duration of sperm exposure, and the development of preeclampsia. Statistical analysis was performed using t-student test, chi square test, and logistic regression.

Findings: Our results showed that the rate of preeclampsia in sperm-exposed group was significantly lower than that of non-exposed group (p=0.043). An inverse relationship between the length of exposure and the occurrence of preeclampsia was demonstrated (p=0.03).

Conclusion: Exposure to sperm seems to offer protection against development of preeclampsia and pre-conception sexual contact over a long period could reduce the risk of preeclampsia.

Keywords: Preeclampsia, Antigens, Spermatozoa, Pathology

*چکیده

زمینه: همراهی پاسخ آسیب‌شناختی شدید مادر به بافت‌های جنین و جفت با پره‌اکلامپسی یکی از نظریه‌های مطرح شده در توضیح علت پره‌اکلامپسی است.

هدف: مطالعه به منظور تعیین ارتباط پره‌اکلامپسی با تماس زن با آنتی‌ژن‌های اسپرم همسر طی تماس جنسی انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه هم‌گروهی آینده‌نگر در سال ۱۳۸۵ در شهر اصفهان انجام شد. شرکت‌کنندگان زنان نخست‌زا بودند که در دو گروه در تماس با آنتی‌ژن‌های اسپرم (۱۴۳ نفر) و گروه عدم تماس با آنتی‌ژن‌های اسپرم (۲۵۰ نفر) قرار گرفتند. اطلاعات مربوط به فاصله زمانی بین مدت تماس بدن زن با آنتی‌ژن‌های اسپرم و ظهور علائم پره‌اکلامپسی طی حاملگی و زمان زایمان تا ۲۴ ساعت پس از زایمان پی‌گیری شد. داده‌ها با آزمون‌های تی مستقل، مجذور کای و رگرسیون لجستیک تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: شیوع پره‌اکلامپسی در گروه بدون تماس با آنتی‌ژن‌های اسپرم ۱۰/۸٪ و در گروه در تماس با آنتی‌ژن‌های اسپرم ۵/۶٪ و اختلاف بین دو گروه معنی‌دار بود ($p < 0/05$). میانگین مدت تماس با آنتی‌ژن‌های اسپرم در افرادی که به پره‌اکلامپسی مبتلا نشده بودند به شکل معنی‌داری بیش از کسانی بود که به این بیماری مبتلا شدند ($p < 0/05$).

نتیجه‌گیری: تماس بدن زن با آنتی‌ژن‌های اسپرم عامل مهمی در پیش‌گیری از سندرم پره‌اکلامپسی است و هرچه مدت این تماس بیش‌تر باشد، این احتمال کاهش می‌یابد. نتایج این تحقیق فرضیه تأثیر عوامل ایمنی را بر پره‌اکلامپسی تأیید می‌کند.

کلیدواژه‌ها: پره‌اکلامپسی، آنتی‌ژن‌ها، اسپرماتوزوئید، آسیب‌شناسی

* مربی و عضو هیأت علمی گروه مامایی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان و دانشجوی دکتری بهداشت باروری دانشگاه علوم پزشکی تهران
آدرس مکاتبه: اصفهان، خیابان هزار جریب، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، دانشکده پرستاری و مامایی، تلفن: ۰۳۱۱-۷۹۲۲۹۳۹